

הם לכן צוה"ה שהפיר לכתוב תורה שנע"פ משום
 ע"פ לגופו לה' כו' הא ודאי מפעשי המנו' הזאת
 לכתוב ג"כ לו לקטע מאשר טיב ירו מפרי העורה
 שנע"פ שהוא הש"ס ופירושו . והפסקים הם ספר
 הגדול : ויראה לפעמים אחר מלה כפינת שארי
 הספרים תורה שנע"פ מכתוב ס"ת דהיינו אם אין
 ירו משום לקטע אותם ולא מי שישליל אותם לו ללמוד
 מתוכם וללימוד תורה שנכתב יש לו ספרים הא ודאי
 יקדים לקטע או לכתוב ספרי הש"ס ושואקים מכתוב
 ס"ס זה הוא ליעוד תורה שראוי למכור ס"ס כדי
 ללמוד תורה ואפי' ספרי האגדות קודמין צוה הכולן
 אחר שלצורך לימודם ראוי למכור ס"ס נמלא הצינה
 זאת מכלל ליעוד תורה גם שאר ספרים אין למכרם
 כ"א ללמוד תורה תישא אהם : וענין צוה ס"ס א'
 ר"ע א' הלכה למשה מסיני שלא לכתוב ס"ס כ"א
 על ער ומקרא למדו סיה' השור דווקא
 עור צהמה ופי' ועוף הטורים ואפי' גלות וערפות
 שלהן ובלבד שהיו ממין הטורים אבל ע"פ שרות
 של עמאים אין ראוי לכתוב ס"ס ועל עור של דג
 אפי' ע"ג מין דגים עכורים אין כותבין דפוס זהב'
 שלהן : לרוב סיה' השורות מעובדן למס ס"ס
 והעובר שיאמר בתפילת העיבוד כשתים אותם שוך
 הכור יטרות אלו אי מעבד לכתוב ע"ג ס"ס ויש למתן
 צדיעבד כמתחננך בדעתו סג' ותי' להולא הכונה
 זאת בשפתיו : השונת מ"ג : וכיון שרוב עיבוד
 לשמה לרוב סיה' העיבוד שלהן ע"י ישראל ולא אחר
 ישראל ואפי' אם יאמר לו ישראל שיעבדו לשם ע"פ
 פסלם הכפזם אפי' אדעתו דעתו קצרה איש עבדך
 במקום שאין עובדן ישראל שבימי' שיתחיל ישראל ללמד
 עבד לי עורות' להשכר עליהן ס"ס ואמרין מתמלא
 אי' אדעתו ישראל קצרי' : מיהו אם אפשר יגיע לו
 ישראל קטע בתפלת העיבוד או צלוה' וכן וצדו וכן
 נוהגין ודעוה' אפי' לא יאמרו לה' עולם כע' אם נחילו
 ישראל לעבדו לשם ע"פ ואלו עבדו ישראל
 קעבדו : אבל אם לא יאמר לה' עולם עבדו אלא
 בשלש' עיניו יקראו ישראל ע"י אלה ישראל עבדו לה'
 העורות לשם ס"ס לא יאמר הכל העומד שיוק' לשמה
 אלא דאמרין כשאר אפי' עומד : עומד
 אדעתו דהוא ממ' אלא אדעתו עבדו אלא עומד
 ישראל עומד : עומד עומד אלא עומד : עומד

(וכו' לקול צוה וכן נראה) ועכ"פ כשהם גמורים
 ע"י אחר רק שגור והפליקן לשמה לא מהגו ופלונו
 לקרות בהן אלא אם אין ס"ס לקרות בה ויתר
 סוד לקרות בה דרכה ולוהן שטטון העורות לצדן
 לצ"צ ויש לצ"צ אומנים תפשו שצדן ליהן והצ"צ
 אינו עסייע עמהן בדרך כל הארץ והצ"צ הלוהן אינו
 שודיע לפי עליו שהם קלפי' לס"ס נ"ע אם כשרים
 הם דלא סיך כן אדעת' דישאל קעבד שאינו יודע
 כלל שהם לס"ת לכן יראה כשהסופרים נותנין ערותיהם
 לעיבוד ויגיע בתפילת העיבוד שיאמר ליהו אינו ישראל
 שמתעבדן בעבודתו שהם לס"ת לולי כשרואי' הפועלים
 בימיה' שנהן ששיב' ישראל יודעים שהם לס"ת בי
 ייעים שאין ישראל נריבי' כ"א לס"ת אור"ל כי אדעתו
 דצ"צ הוא עושה ור"ע דהבי' אכן חזינן דלא סמכינן
 צוה בשע"פ אינו יהודי אדעת' דישאל ג"א כפרים לי
 נהלא עפוי כע"פ ואפי' עורה העובד לשם מצוה לאיקם
 לפסילין ואפי' עובד לפסילין פסול לס"ת דקדוש
 ס"ס תעורה מפסילין : כיון דלקק בקדושת העיבוד
 לשמה כל מקום שלפטר ליעול ע"י ישראל ואפי'
 הישראל אינה מעבדה נופו כמו אינו ישראל לשום
 לדעת הרמב"ם : ולא לבד שהעבוד וה"ל לשמה אלא
 בל' קיקון העורות ומקוקן ותרבהן ושפוט' ויהיטור
 יהיה ע"י ישראל לשמה וצדיעבד כשרה אף אם לא
 נעשו אלו כותלכות לשמה : ול"נ להחמיר בשרעוט
 לשמה אף דיעבד : כשמעבדן ע"י אחר כע"פ שעיל
 ומשיריה' שלא יסליפן אינו ישראל בשל' שאין מעבדן
 לשמה וסבין למתן שורות ע"י ערע' מעתה קצרי'
 בה"ב סוד ספין אדעתו דהתבן ע"י אפי' זבנק' ויבל
 אינו יהודי כשי' אקום העכו"ם על עור' אדעתו זבנקין
 במרע' אדעתו הנקבים ויפי' כשימין דאדעתו מעירא
 אינו ישראל לולי עשה ישראל אדעתו דהעור נעקם
 יקע :

צ"צ עיני' ויהיטור לרוב סיה' הקלפים מעובדן
 ד' נעבדן ואלו אין בקיקון צללכה הרי' ויהיטור
 לפעין ע"י עיני' כע' הטיט ע"י הפסלם כיון שמתן
 השר' ופסילין לשמה עו' פסלם יעבדים : ולם לא
 כפזב' אלא עפולם זללו כשר אינו נקרא קלף פסול
 לה"ס עומד' ויהיטור אפי' אם לא כתיב אדעתו שוך
 המצוי' ששל' בשורות' ע"י אפי' כשר' ויהיטור אינו
 מעובדן אלא נראה וקרפ' ויעתה' ויהיטור כ"א :

ג' של אדעתו הן אכן חזינן ס"ס ותפילין ומזוזה
 ויהיטור אדעתו כשר' כשר' מלפניו לו כשרות
 לקרא' ע"י אדעתו אפי' אפי' אדעתו ע"י
 ס"ס א' עליו וימיון כהן יד שיעל השער ען השור
 עליו ויהיטור אדעתו קטע עור דהיינו שיהיטור וסכו
 יפה לכתובתו הכו הקרד עויל וכן כותבין מלד הייטור
 ויש ען בעבדן שולקין כשר' ללמד שכתבין כשר'
 עמיה ואלו ששאל כשר' ס"ס א' ויק קלף ואלו
 ששאל כשר' הוא רע ע"י קלף וכו' דוכסופוטם
 ויקים כשר' צ' שרי' אלו הוא מלד שולקו זה מזה
 והוא נקלף מלד כשר' שרי' אל הכשר ודוכסופוטם
 נלד כשר' חפך לשיע' : והנה צ"צ ששע' ש"ס
 כפזב' שרי' אינה על פסול וכן כשר' הפרוט
 י"ב ע' ויק שמה כשר' על טוילא ועב' קלף
 כשרה ג"כ אפי' לכתובתו כותבין על הקלף אם אין
 שולקין טוילא קלף לך דאדעתו זה שאין לו אדעתו
 נקיקון טוילא מלפניו כשר' כשר' שרי' ויהיטור
 וקלפי' שרי' אדעתו ען טוילא וקל' עיני' הרבה
 לכן לע"פ נכתבין על הקלף אלו חזו אלו כק' קלף
 כי אף שאין השור ויהיטור לשם ע"י נדרת מלד
 הכשר הרבה ע"י כשר' דוכסופוטם מן הקלף לכן
 שרי' השורות' אלו נק' קלף ואין לכתוב ס"ס על
 הדוכסופוטם ואם נכתבה על הדוכסופוטם פסולה :
 וכל' אם נכתב ס"ס על קלפי' שרי' ללד הכשר והלוהן
 לא כשר' כל הדוכסופוטם נעירי' מן הקלף אפשר
 י' להכשר אלא ע"י שטכונ' להעבד לזע' על הקלף
 ויש בה' ע"י שרי' כולן לרוב אדעתו מן הקלף ואין יהיו
 מעבדים אדעתו וקרי' על ג"י בקלף ויהיטור ען הקלף לרוב
 פסולה ואפשר גם נל' כל פסול' אלו י' לפס'ל ופסול'
 צוה אם כתב איש ששע' ואין יסל לבדור פשע' כיון
 שער' יהיו כל שרי' הקלף אין עיקר' להחמיר עליו
 לזע' ששע' הקלף אל כשר' אפי' ע"י (ר"ע נעבדן
 ר' עיק' ס"י ט"ו) : וכן אין לשע' עיקר' כשונת
 טוילא ס"ס ע"י ע"י לכתוב במקום כשר' וכן בקלף
 עיקר' כשונת מלד הכשר אם כתב במקום שיער
 פסול ויש עבדן כשר' אלו אם אין ס"ס אדעתו
 ליהיטור לקרא' צוה ואפי' לרוב עליו שרי' (ובצ"כ
 ששע' להכשר אפי' אם נכתב' דוכסופוטם ובעיקר'
 ע"י נכתב' שאין ליעוד אדעתו) :